

forberedt denne Finanslov, og den Regering, der har forelagt den, Tak skyldige, for saa vidt Finansloven indeholder de saa ofte bebudede, men ogsaa saa nødvendige Besparselser. Ganske vist ere de ikke af det Omfang og ramme heller ikke paa de Punkter, hvor vi helst havde set det. For at blive i Lignelsen om den barberede Pudel: Ogsaa vi have ønsket en barberet Pudel, men med et noget andet Mønster, end den har faaet. Jeg skal ikke lade mig friste af den højtærede Finansministers og den højtærede Forsvarsministers Udtalelser i Folketinget til at komme ind paa en længere politisk Debat. Jeg vil indskrænke mig til at sige, at jeg tror, at den nuværende Regering havde staaet bedre i alles Øjne, saavel i Venners som i Modstanderes, hvis den havde udtalt sig lige saa klart og lige saa uforbeholdent ved første Behandling i Folketinget som ved tredje Behandling. Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa en politisk Drøftelse, fordi jeg anser det for højst tvivlsomt, om den nuværende Regering overhovedet nogen Sinde faar Lejlighed til at fremkomme med, hvad den nu har bebudet. Jeg anser det heller ikke for ganske udelukket, at den nuværende Regering muligvis deler denne min Opfattelse, og at denne Regering med det radikale Navn, som har været saa lidt i Stand til paa Grund af Forholdene at føre radikale Foranstaltninger ud i Verden, kunde ønske sig en smuk radikal Sortie.

Det er imidlertid muligt, at jeg tager fejl her, Regeringen kan jo ogsaa have regnet paa andre Ting, Regeringen kan jo gerne have regnet med — og muligvis ikke regnet fejl —, at Modstandernes fejlagtige Taktik kan gøre det muligt for dem at komme ind med Majoritet. Kun i Modstandernes fejlagtige Taktik ligger der en Mulighed for at komme ind med en saadan. Men, som sagt, det er ikke udelukket, og hvis det skulde blive Tilfældet, hilser jeg heller ikke det med saa stor Utilfredshed. Jeg tror, at intet er uheldigere for Konservatismen — for at udtrykke mig, som min ærede Sidemand fra Langeland (Ahlefeldt-Laurvig) forleden sagde — end at have en Regering, sammensat af pæne, dannede Folk med en radikal Etikette og uden Mulighed for og derfor ogsaa uden Forpligtelse til at føre en radikal Politik, siddende ret længe. Jeg ser meget, meget hellere, at vi faa en radikal Regering, som kommer med virkelig radikale Forslag og sætter alt ind paa at føre dem ud i Verden. Jeg har

ganske sikkert noget ondt ved at se i alt Fald alle Medlemmer af den nuværende Regering iførte fuld rød, radikal Krigsbemaling, men jeg skal med Glæde i Konservatismens Interesse se det Øjeblik, da det sker.

Jeg er ikke ganske enig med det ærede Medlem, som nu satte sig (P. G. C. Jensen), med Hensyn til, hvad han sagde om Udskydelsen af de 15,000 Kr. paa § 26 til Undersøgelse af Grundværdibeskatningen. Jeg tror tværtimod, at det er i vor velforstaaede Interesse, at det Spørgsmaal snarest muligt fra den Taage, hvori det nu hviler, bliver trukket frem i det praktiske Livs Lys, og jeg er sikker paa, at naar det først bliver det, vil det hurtigt vise sig at være den Attrap, som det i Virkeligheden er.

Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelser angaaende Forholdene ved det Laan, som fornylig er forsøgt stiftet, deler jeg ganske hans Opfattelse af, at det er en Sag, som Landstinget har Krav paa at vide fuld Besked med, men jeg mener rigtignok, at saadanne Oplysninger bedre lade sig give i Udvalget end her i Salen.

Holger Petersen: Naar man ser paa det foreliggende Forslag til Finanslov for 1910—11, fremtræder det jo med et Underskud paa ca. 20 Mill. Kr., som, naar Tillægsbevillingsloven kommer til, antagelig vil blive forøget til mellem 30 og 40 Mill. Kr. og bortset herfra vil det yderligere forøges med 5 Mill. Kr., idet Indførselstolden i 1909 kun har indbragt 30 Mill. Kr., medens Indtægterne deraf paa det foreliggende Finanslovforslag opføres med 35 Mill. Kr. Her i Landet have vi formodentlig lang Tid frem, forinden de saakaldte bedre Tider komme. Udsigterne hertil ere ikke lyse, fordi Landet efter den Krise, det har gennemgaaet, lider under manglende Initiativ og Lyst til at tage fat paa Nyforetagender. Kapitalen er svækket og Sparsommeligheden er borte, thi Staten, Rigsdagen og Kommunerne have jo vist Landets Borgere, at man udmærket godt kan tillade sig, hvad man har Lyst til, og saa for Resten leve paa Laan og Gæld. Heller ikke er det gode Tegn for vore Hovedindtægtskilder, naar en saa forsigtig Bank som Handelsbanken i sin Aarsberetning skriver om Smør og Flæsk, at det maaske ikke er uomtvisteligt, at disse vore Hovedindtægtskilder i Virkeligheden have afgivet noget nævneværdigt Nettooverskud. Men er det saaledes, at vi ikke kunne vente os det meget bedre i de kom-